

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 209

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
33.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor	2	Decizia nr. 37 din 9 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală	7–9
309.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		162. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Consiliului interinstituțional în domeniul combaterii concurenței neloiale		10–11
20.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Starea uniunii energetice 2015 COM(2015) 572	3–5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
21.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei și la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului COM(2015) 673 și COM(2015) 671	5–7	M.8/39/8.026. — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne și al directorului Serviciului Român de Informații pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații	12–14
			1.053. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	14–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52 din 3 noiembrie 2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 5 noiembrie 2015, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic punctul 3, alineatul (3) al articolului 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Criteriile privind obligația identificării, evaluării și implementării măsurilor de apărare împotriva incendiilor se elaborează de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

2. La articolul unic, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. **La articolul 30, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (4¹), (4²) și (4³), cu următorul cuprins:**

«(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru construcțiile și amenajările din categoriile prevăzute la alin. (4), care au fost puse în funcțiune fără obținerea autorizației de securitate la incendiu, persoanele prevăzute la alin. (2) au obligația obținerii respectivului act administrativ până la data de 31 decembrie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 17 martie 2016.

Nr. 33.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 martie 2016.

Nr. 309.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Starea uniunii energetice 2015 COM(2015) 572

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare opinia nr. 4c-19/204, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 1 martie 2016, **Camera Deputaților**:

1. Salută raportul Comisiei Europene, întrucât:

— este un document nelegislativ comprehensiv, ce se constituie ca un prim raport de progres privind inițiativa uniunii energetice lansată de Comisia Europeană, care realizează o radiografie a politicilor în domeniul energiei, propune o strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă și evidențiază contribuția Europei la negocierile de la Paris și se concentrează pe acțiunile care trebuie întreprinse în continuare;

— prezintă progresele realizate de la momentul publicării strategiei privind uniunea energetică (25 februarie 2015), identifică aspectele care necesită a fi avute în vedere în anul 2016 și formulează concluzii de politică la nivel de state membre, regional și UE, pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice;

— Comisia Europeană s-a angajat să elaboreze anual un asemenea raport menit să orienteze dezbaterile politice;

— comunicarea, prin anexa sa „Raportul privind punerea în aplicare a strategiei europene pentru securitate energetică”, oferă o imagine actualizată cu privire la poziția UE în raport cu securitatea energetică și măsurile luate în direcția îmbunătățirii acesteia;

— uniunea energetică are ca principale coordonate o politică energetică caracterizată prin solidaritate și securitate în alimentare, o îmbunătățire a infrastructurii energetice și propuneri privind conturarea unei diplomații energetice la nivel european;

— publică în anexă cea de-a doua listă europeană de Proiecte de interes comun care acordă prioritate dezvoltării infrastructurii energetice din centrul și sud-estul Europei;

— pregătește o inițiativă comună la nivelul UE pentru decarbonizarea transportului;

— comunicarea recomandă sprijinirea cercetării științifice în paralel cu adoptarea de măsuri de stimulare a acceptării sociale a noilor mijloace tehnologice de obținere a energiei din surse regenerabile, precum și stimularea implicării sectorului de afaceri pentru trecerea cât mai rapidă la punerea pe piață a acestora;

— intenția exprimată de Comisia Europeană este de a acorda o atenție deosebită protejării consumatorilor vulnerabili și de a ameliora colectarea datelor referitoare la sărăcia energetică;

2. Sprijină propunerile acestui document, deoarece:

— elaborarea rapoartelor și documentelor de lucru ale serviciilor Comisiei Europene, anexe ale raportului, vizează

optimizarea obligațiilor de raportare ale Comisiei Europene, examinarea progreselor înregistrate în ultimele nouă luni și identifică provocările și acțiunile viitoare, precum și aspectele-cheie care necesită o atenție politică sporită în anul 2016;

— odată cu prezentarea raportului sunt prezentate și liniile directoare privind modalitatea de elaborare a viitoarelor planuri naționale integrate pentru energie și schimbări climatice ale statelor membre, precum și metodologia și indicatorii de monitorizare a acțiunilor necesare pentru atingerea obiectivelor uniunii energetice;

— prezentarea progreselor realizate în direcția construcției uniunii energetice pe cele 5 dimensiuni, identificarea domeniilor principale de acțiune pentru anul 2016 și formularea recomandărilor la nivelul statelor membre (în continuare: „SM”), la nivel regional și european, generează un mecanism de evaluare periodică ca instrument util atât pentru fiecare SM care se va concentra pe aspectele de interes care reclamă acțiuni suplimentare și, ulterior, își va formula obiectivele energetice strategice, cât și pentru Comisia Europeană, care va întocmi evaluări realiste privind potențialul fiecărui SM de a contribui la obiectivele generale ale UE de energie și mediu;

— noua strategie vizează intensificarea solidarității energetice dintre SM pentru a contracara posibile situații de risc în alimentarea cu energie, precum și eforturile întreprinse în conturarea conceptului de diplomație energetică — o voce comună a SM în domeniul energiei.

3. Consideră că:

— definirea măsurilor de politică sunt o responsabilitate a statelor membre, care trebuie să țină cont de circumstanțele naționale specifice fiecărui stat membru, de exploatarea eficientă a resurselor indigene, mai ales în zonele în care securitatea energetică este supusă vulnerabilităților de ordin geostrategic și, în consecință, cooperarea regională cu statele membre și consultarea Comisiei Europene sunt necesare și utile;

— este important ca problemele privind uniunea energetică să fie abordate periodic la nivelul Consiliului European, pentru a continua dialogul deschis cu Comisia Europeană în etapele următoare ale configurării Uniunii Energetice și a sistemului de guvernare asociat acesteia;

— orientările emise de Comisia Europeană pentru SM, în vederea elaborării planurilor integrate de energie și mediu, constituie un punct de pornire adecvat pentru următoarele etape ale procesului de finalizare a planurilor naționale;

— atingerea obiectivelor de energie și schimbări climatice trebuie să aibă la bază consumatorul final, care plătește factura la electricitate;

— noile obligații de planificare și raportare, pe care urmează să le elaboreze Comisia Europeană, vor trebui stabilite astfel încât să se evite crearea unor poveri administrative suplimentare la nivelul statelor membre;

— trebuie întreprinse eforturile comune de dezvoltare a infrastructurii energetice cu prioritate în regiunile vulnerabile din punctul de vedere al securității energetice — centrul și sud-estul Europei.

4. Apreciază:

— efortul vicepreședintelui Comisiei Europene, domnul Maroš Šefčovič, care a întreprins un turneu în capitalele statelor membre UE pe tema oportunităților și provocărilor Uniunii Energetice, pentru a realiza cooperarea serviciilor Comisiei Europene cu autoritățile naționale competente în procesul de finalizare a fișelor de țară;

— fișele de țară pentru fiecare SM au fost discutate și convenite cu fiecare SM și au fost însoțite de o analiză SWOT efectuată pentru fiecare SM;

— faptul că documentul recunoaște rolul important al exploatării surselor regenerabile de energie și a altor surse domestice de energie, în tranziția către o economie competitivă, cu emisii reduse de carbon;

— că vor fi urmărite prioritățile de interconectare, cele privind eficiența energetică, piața internă, cercetarea, inovarea și competitivitatea;

— importanța acordată de document îmbunătățirii conectării SM în ceea ce privește accesul la capacități GNL (gazele naturale lichefiate);

— importanța pe care o acordă Comisia Europeană cercetării, inovării și competitivității pentru accelerarea tranziției energetice a UE și pentru materializarea beneficiilor în materie de locuri de muncă și creștere pe care le poate genera uniunea energetică și reamintește că este absolut necesar ca și IMM-urile să primească un sprijin semnificativ pentru a beneficia de aceste oportunități.

5. Atrage atenția asupra următoarelor aspecte pe care Comisia Europeană ar trebui să le detalieze:

— atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea trebuie să reprezinte obiective distincte și clare, pentru a se evita formalismul și a câștiga astfel încrederea cetățenilor europeni;

— efectele liberalizării pieței, în special costurile aferente investițiilor necesare pentru decarbonizare și impactul acestora asupra facturilor de utilități trebuie să fie atent analizate și corelate cu veniturile globale ale populației în SM;

— este necesar ca abordarea holistică — energie, economie și mediu — să se deruleze în strânsă corelare cu realitatea economică a statelor membre, astfel încât să nu fie afectat echilibrul macroeconomic și social intern;

— obiectivul obligatoriu la nivelul UE privind o cotă de cel puțin 27% a energiei din surse regenerabile până în 2030 este extrem de ambițios și poate fi cu ușurință compromis de evoluția prețului energiei obținute din surse convenționale pe plan mondial, astfel încât recomandă analiza influenței prețurilor energiei din surse convenționale asupra perspectivelor de atingere a acestui obiectiv;

— procesul de cuplare a piețelor indică semne de convergență a prețurilor pe piețele en gros (electricitate), dar situația este diferită în cazul gazelor din cauza efectelor contractelor pe termen lung și a lipsei interconectărilor; piețele de retail, atât pentru electricitate, cât și pentru gaz, rămân dezvoltate doar la nivel național;

— răcirea și încălzirea reprezintă împreună cel mai mare consum energetic din UE și se așteaptă ca strategia preconizată de Comisia Europeană în materie de încălzire și răcire să vizeze o transformare inteligentă a acestui sector;

— sistemul de guvernanță trebuie să asigure îndeplinirea de către UE a obiectivelor politicii în domeniul energiei și mediului, asigurând flexibilitatea necesară pentru statele membre, în funcție de caracteristicile economice și sociale proprii, și respectând, pe deplin, libertatea acestora de a-și stabili propriul mix energetic.

6. Consideră că din punctul de vedere al României trebuie să fie aprofundate următoarele aspecte:

— solidaritatea și încrederea trebuie să reprezinte principiile de bază care să guverneze acțiunile întreprinse la nivelul statelor membre și la nivelul UE și trebuie acordată o atenție sporită securității energetice a Uniunii, ca principal pilon al uniunii energetice;

— trebuie urmărite prioritățile de interconectare, cele privind eficiența energetică, piața internă, cercetarea, inovarea și competitivitatea;

— dezvoltarea proiectului AGRI GNL la Marea Neagră — zonă de o importanță deosebită pentru securitatea energetică a regiunii — reprezintă o importantă cale de diversificare a căilor de aprovizionare cu gaze naturale a țărilor din UE în condițiile actuale ale rutelor europene incerte de aprovizionare;

— dezvoltarea proiectelor majore care să permită diversificarea surselor de alimentare cu gaze naturale a Europei prin transportul gazelor naturale extrase din perimetrele din Marea Caspică spre Europa Centrală:

— amplificarea South Caucasus Pipeline;

— construirea conductei Trans-Anatolian Pipeline (TANAP);

— construirea conductei Trans Adriatic Pipeline (TAP);

— construirea interconectorului Grecia — Bulgaria (IGB);

— dezvoltarea proiectului BRUA (Coridorul Bulgaria — România — Ungaria — Austria), care constă în construirea unei conducte noi de transport gaze naturale care să realizeze legătura dintre Nodul Tehnologic Podișor și SMG Horia (dezvoltarea capacităților de transport în sistem între interconectările dintre sistemul românesc de transport gaze naturale și sistemele similare ale Bulgariei și Ungariei); acest proiect va asigura un grad adecvat de interconectivitate cu țările vecine; va crea rute de transport gaze naturale la nivel regional pentru a asigura transportul gazelor naturale provenite din diverse noi surse de aprovizionare, precum și infrastructura necesară preluării și transportului gazelor naturale din perimetrele off-shore din Marea Neagră în scopul valorificării acestora pe piața românească și pe alte piețe din regiune și va contribui la crearea pieței unice integrate la nivelul Uniunii Europene (proiectul necesită investiții de aproximativ 813 milioane euro, având ca termen de punere în funcțiune anul 2019);

— în elaborarea viitoarelor planuri naționale pentru energie și schimbări climatice este important a se lua în considerare conceptul flexibilității, raportat la realitatea sistemului energetic al fiecărui SM;

— tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon necesită investiții importante, în principal în rețele, generare, eficiență energetică și inovație; sunt necesare eforturi importante pentru o mai bună integrare a surselor de energie regenerabile în piață și pentru asigurarea consistenței între schemele de sprijin și funcționarea piețelor de electricitate;

— subliniază necesitatea ca proiectele energetice transfrontaliere promovate să respecte obiectivele de diversificare a surselor, rutelor și furnizorilor și, mai ales, să fie în deplină conformitate cu legislația europeană;

— în domeniul legislativ va urmări diferitele inițiative legislative la nivel UE, planificate de Comisia Europeană și prezentate în Planul de acțiune aferent uniunii energetice;

— este necesar să își reafirme angajamentul în efortul colectiv de atingere a țintelor într-o manieră eficientă din punct

de vedere economic, care să nu aducă atingere securității aprovizionării cu energie — prioritatea sa strategică majoră pe termen lung.

7. Invită la o viziune mai prudentă în ce privește impactul măsurilor din domeniile proiectării ecologice și etichetării energetice, deoarece potențialul acestora de a reduce și mai mult consumul de energie nu este neapărat necesar să se reflecte implicit în facturile energetice ale gospodăriilor, o multitudine de factori sociali și de piață având o pronunțată interferență.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 16 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 16 martie 2016.
Nr. 20.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Paza europeană de frontieră și de coastă și gestionarea eficace a frontierelor externe ale Europei și la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Paza europeană de frontieră și de coastă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004, a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului COM(2015) 673 și COM(2015) 671

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/237, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 8 martie 2016, **Camera Deputaților**:

1. Apreciază că gravitatea evenimentelor legate de fluxul masiv de migranți și probabilitatea repetării acelei situații cu perpetuarea efectelor distructive deja cunoscute justifică, în principiu, măsurile consistente și mecanismele supranaționale propuse de către Comisia Europeană.

2. Subliniază că acțiunea Comisiei Europene este determinată și conformă cu deciziile reuniunilor Consiliului European și cu rezoluțiile Parlamentului European.

3. Reamintește că necesitatea de a trece la o gestionare partajată a frontierelor externe și instituirea unui corp de pază europeană a frontierelor și a coastelor fac parte din măsurile prevăzute în Agenda europeană privind migrația pentru a consolida gestionarea și securitatea frontierelor externe ale UE, act examinat de către Comisia pentru afaceri europene.

4. Reține că acțiunea Comisiei Europene este determinată de gravele probleme ale spațiului Schengen, provocate de incapacitatea statelor membre de a gestiona fluxul masiv al migrației. Reamintește că, până nu demult, spațiul Schengen era considerat o construcție intrinsecă Uniunii Europene înseși și unul dintre cele mai importante exemple de succes ale cooperării consolidate.

Admite că existența spațiului Schengen fără frontiere interne este posibilă doar în cazul în care granițele externe sunt

8. Își exprimă susținerea față de Raportul privind Starea uniunii energetice, publicat de Comisia Europeană în data de 18 noiembrie 2015 și prezentat la Consiliul UE din 26 noiembrie 2015, care prezintă progresele realizate de la momentul publicării Strategiei privind uniunea energetică (25 februarie 2015) și care constituie obiectul prezentei comunicări împreună cu anexele sale, și identifică aspectele care necesită a fi avute în vedere în anul 2016 și formulează concluzii de politică la nivel de state membre UE, la nivel regional și european, pentru fiecare dintre cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice.

securizate și protejate în mod eficient și eficace. Reamintește că a susținut în toate ocaziile necesitatea adaptării permanente a Acordului Schengen la realitate, prin organizare, mijloace tehnice superioare, dar și prin suspendarea temporară a acordului în caz de criză.

Reamintește că România a depus eforturi susținute pentru a-și pregăti aderarea la acest spațiu, astfel că începând din anul 2010 acționează ca un membru de facto, deși aderarea sa a fost amânată din motive de politică internă a unor state membre, motive străine de tratatele UE și de Acordul Schengen.

Față de reintroducerea temporară de către mai multe state din spațiul Schengen a controalelor la frontierele lor interne, reamintește poziția sa că aceasta nu reprezintă o soluție optimă și împărtășește punctul de vedere al Comisiei Europene că situația nu trebuie să se mențină pe termen lung.

5. Consideră că inițiativa înființării unei instituții supranaționale pentru Paza europeană de frontieră și de coastă este binevenită, în condițiile în care, în pofida unui buget generos în ultimii ani, eficacitatea Agenției Frontex a fost insuficientă.

6. Consideră că, într-adevăr, nu mai putea fi amânată resetarea sistemului de gestiune a trecerii frontierei externe a Uniunii, în așa fel încât să permită identificarea și procesarea corectă și civilizată a imigranților, conform unor reguli unitare, în mod planificat, organizat și coerent.

Salută lansarea procesului de creare a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă și își exprimă speranța că statele vor acționa în baza statutului de membru al Uniunii Europene, sprijinind înființarea și funcționarea Agenției prin acceptarea partajării și exercitării în comun a unor elemente ale suveranității; consideră că o abordare naționalistă în acest moment critic ar fi cel mai rău scenariu și un risc major pentru proiectul european în ansamblu.

Susține acțiunea comună pe baza unui set de standarde la nivelul Uniunii și a unui sistem unificat de responsabilitate partajată pentru gestionarea frontierelor externe și apreciază că inițiativa Comisiei Europene conține măsuri care pot aduce o eficiență sporită și creșterea capacității de reacție în situații de criză.

7. Observă că funcția principală a Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă este de a consolida cooperarea dintre statele membre și de a sprijini autoritățile naționale competente.

8. Semnalează că, dacă propunerile avansate de Turcia cu ocazia summitului informal UE—Turcia din 7 martie 2016 vor fi confirmate la Consiliul European din 17—18 martie 2016, modul în care Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă acționează pentru a-și realiza obiectivele, operațiunile Agenției și aria sa de responsabilitate se modifică substanțial.

Astfel, acceptarea returnării rapide în Turcia a tuturor imigranților care nu sunt eligibili pentru protecție internațională și crearea unui canal de migrație legală dinspre Turcia spre statele membre UE, pentru imigranții eligibili pentru protecție internațională, ar trebui să fie însoțită de posibilitatea ca Agenția să desfășoare operațiuni și în Turcia, cu acordul și în cooperare cu partea turcă.

Semnaleză că întreaga paradigmă pe care a fost concepută Agenția ar trebui regândită, întrucât majoritatea imigranților nu se califică sau nu se vor mai califica pentru protecție internațională după încetarea conflictului din Siria și restrângerea continuă a teritoriilor administrate de Daesh.

9. Constată că, în comunicarea sa, Comisia Europeană indică doar „slăbiciuni și lacune în mecanismele existente de gestionare a frontierelor”, când, în realitate, ar fi trebuit expuse slăbiciunile și ezitățile pe termen lung și în mai multe domenii ale instituțiilor Uniunii Europene și unor state membre în aplicarea propriei legislații, ceea ce a determinat, printre altele, accentuarea crizei migrației și incapacitatea de a se gestiona situația de la unele frontiere externe.

10. Consideră că neîncrederea cetățenilor în Uniune se explică și prin campaniile politice și mass-media neloiale din unele state membre, împotriva Uniunii Europene, deși o mai mare fermitate și operativitate în aplicarea propriilor programe, norme și decizii rămân soluțiile pentru recâștigarea încrederii.

Învederează că acordarea competenței Agenției de a derula din proprie inițiativă activități de comunicare conferă posibilitatea contrarării discursului populist antieuropean care plasează cu rea-credință toate eșecurile în sarcina Uniunii Europene.

11. Consideră că mecanismul permanent de prevenire a crizelor, prin monitorizarea continuă a capacităților statelor membre și printr-o analiză periodică a riscurilor, poate evita sincope ale sistemului integrat de gestionare a frontierelor, datorate unor evenimente excepționale.

12. Salută abordarea Comisiei Europene care propune integrarea nivelului național și a nivelului Uniunii în cadrul Pazei Europene de Frontieră și de Coastă; faptul că autoritățile naționale rămân în continuare actori principali în activitățile cotidiene, iar componenta de la nivelul UE este destinată aplicării uniforme în statele membre, reduce îngrijorările privind păstrarea suveranității statelor la propriile frontiere.

Faptul că operațiunile comune și de intervenții rapide la frontiere și trimiterea pe teren a unor echipe europene de pază

de frontieră și de coastă în sprijinul acestor acțiuni se declanșează la solicitarea statelor corespunde aceleiași logici.

Integrarea ofițerilor de legătură detașați de către Agenție în activitatea și în sistemele de informații ale autorităților naționale este un alt exemplu în acest sens, la fel ca prevederea ca armele de serviciu, muniția și echipamentele să poată fi utilizate în legitimă apărare, numai în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă.

13. Agreează competența Agenției de a recomanda statelor membre să lanseze operațiuni comune sau misiuni de intervenție rapidă la frontieră.

14. Admite oportunitatea noilor instrumente ale Agenției, respectiv Centrul de monitorizare și de analiză a riscurilor și analiza fiabilă și actualizată a riscurilor, modelul comun obligatoriu de analiză integrată a riscului (CIRAM), rezerva de experți disponibilă rapid, rezerva de echipamente tehnice, precum și mecanismul obligatoriu de evaluare a vulnerabilității, complementar mecanismului de evaluare Schengen.

15. Menține suportul său pentru posibilitatea Agenției de a iniția operațiuni de returnare și de a se implica substanțial și direct în intervențiile de returnare, așa cum au fost formulate în Hotărârea Camerei Deputaților nr. 85 din 21 octombrie 2015 privind aprobarea opiniei privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliul — Planul de acțiune al UE privind returnarea — COM(2015) 453, prin adaptare la posibilele evoluții menționate la punctul 8.

16. Apreciază că măsurile privind returnarea răspund nevoii de uniformizare a practicilor statelor membre și pot asigura suportul tehnic și operațional necesar.

Salută crearea Biroului de returnare și, în mod special, consolidarea cooperării consulare cu statele în care ajung persoanele returnate. Consideră că dacă planul descris la punctul 8 se va realiza, cooperarea UE—Turcia în materie de returnare din UE către Turcia ar trebui să fie reglementată astfel încât să permită adoptarea operativă a unor măsuri eficiente și lansarea unor operațiuni comune, cât mai rapid.

Reține că, în privința operațiilor de returnare, de regulă, intervenția Biroului este condiționată de cererea adresată de statul membru respectiv, rolul statelor membre rămânând, astfel, preponderent.

Consideră că echipele europene pentru intervenții rapide de returnare, trimise pe teren la cererea unui stat membru, reprezintă un instrument care își va dovedi eficiența, dar semnaleză că statul membru în care se desfășoară operațiunile va trebui să asigure premisele pentru succesul acțiunilor.

17. Apreciază că, față de „performanța” medie a statelor de a pune în aplicare 40% din deciziile de returnare emise, o confirmare a utilității Agenției va fi și creșterea sensibilă a acestui procent.

18. Agreează înlocuirea prevederilor neobligatorii cu măsuri obligatorii din punct de vedere juridic pentru a se asigura aplicarea unitară a normelor Schengen, ceea ce ar garanta și coerența activității Pazei Europene de Frontieră și de Coastă.

19. Susține modificarea Codului frontierelor Schengen în sensul obligativității verificărilor sistematice ale cetățenilor UE în bazele de date, la toate frontierele externe.

20. Consideră că este adecvat ca mecanismul pentru garantarea protecției drepturilor fundamentale prin soluționare a plângerilor să fie un mecanism administrativ, întrucât Agenția nu poate investiga ea însăși acuzațiile de încălcare a drepturilor fundamentale de către membrii echipelor europene de pază de frontieră și de coastă.

Apreciază că, prin accesul său la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, precum și prin posibilitatea de a avea în componență reprezentanți ai unor organizații relevante de prestigiu, forumul consultativ poate asigura un nivel corespunzător al respectării drepturilor fundamentale.

De asemenea instituția ofițerului pentru drepturile fundamentale, independent în exercitarea sarcinilor sale, oferă o altă garanție, chiar dacă este subordonat direct Consiliului de administrație.

21. Constată că s-au manifestat rezerve ale unor state membre față de posibilitatea de intervenție imediată în situații de criză a Agenției, prin trimiterea la frontiera externă a unor echipe europene de pază de frontieră și de coastă sau a unor echipe europene pentru intervenții rapide de returnare, în cazul reacției insuficiente a statului în cauză, chiar și în cazul în care nu există o cerere de asistență din partea aceluși stat sau în cazul în care un stat membru consideră că nu este nevoie de intervenții suplimentare.

22. Susține și subliniază că urgența nu poate justifica adoptarea actelor de punere în aplicare ale Comisiei Europene fără consultarea statelor membre.

23. Înțelegând natura urgenței și dimensiunea riscurilor, consideră totuși că textul final al propunerii de regulament ar trebui să ofere garanții acoperitoare în sensul respectării prevederilor art. 4 alin. (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), adică respectarea de către Uniune a funcțiilor esențiale ale statului și în special pe cele care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale și securității naționale.

Apreciază că recurgerea la principiul cooperării loiale, prevăzut la art. 4 alin. (3) TUE, ar trebui să prevaleze în toate situațiile în care se adoptă decizii la care statele membre nu participă.

Semnaleză că prevederile referitoare la abținerea statului membru de la orice acțiune susceptibilă să compromită

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 16 martie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 16 martie 2016.
Nr. 21.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37

din 9 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Boldea în Dosarul nr. 4.767/1/2012* al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori

funcționarea Agenției sau realizarea obiectivelor sale nu se pot aplica în cazul acțiunilor ce țin de asigurarea securității naționale și, în consecință, nu pot fi considerate acțiuni neloiale.

Apreciază că sunt problematice competențele extinse și caracterul obligatoriu pentru statul membru în cauză a deciziilor directorului executiv al Agenției, fiind necesare proceduri care să elimine riscul de încălcare a suveranității statelor membre.

Consideră că evaluarea vulnerabilităților nu ar trebui să se bazeze exclusiv pe opiniile ofițerului de legătură al Agenției, iar limitele accesului ofițerului de legătură la informațiile statului membru în care acționează ar trebui stabilite astfel încât să nu fie prejudiciată exercitarea de către state a competențelor exclusive asupra securității naționale. De asemenea, statul membru ar trebui să își exprime acordul în privința persoanei desemnate de Agenție ca ofițer de legătură.

Consideră că prevederile referitoare la obligația de a pune la dispoziția Agenției echipamentele achiziționate prin fonduri europene ar trebui să țină cont de angajamentele asumate anterior de către statele membre, în contextul Frontex.

24. Consideră că statele membre trebuie să aibă un rol activ în procesul decizional din cadrul Agenției, mai ales în cazurile care privesc intervențiile din rațiuni de deficiențe de implementare la nivel național, iar analiza vulnerabilităților trebuie să se bazeze pe criterii măsurabile și unitare și să reflecte obiectiv situația de fapt din statul membru în cauză, cu implicarea statului respectiv în întreg procesul de evaluare.

și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.171D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.767/1/2012*, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu**

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Boldea într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea mai multor infracțiuni.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece în lumina jurisprudenței Curții de la Strasbourg o condamnare nu se poate întemeia pe o declarație a unui martor care nu a putut fi audiat nemijlocit de judecătorul cauzei. De asemenea, în cazul în care ascultarea unui martor devine imposibilă, judecătorul național nu poate să dea citire transcriptului declarației date în fața anchetatorilor și are obligația legală de a înlătura declarația acestuia, tocmai în vederea derulării unui proces echitabil și în vederea respectării dreptului la apărare. În concret se arată că martorul audiat în cursul urmăririi penale a decedat ulterior și că audierea acestuia s-a realizat în etapa în care urmărirea penală era deja începută *in personam*. Cu toate acestea, reprezentantul Ministerului Public nu a înțeles să dea curs cererilor formulate de apărătorii săi prin care aceștia au solicitat să fie prezenți la audierea tuturor martorilor care erau audiați în faza urmăririi penale.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale în măsura în care se va ține seama numai de depozițiile martorilor asupra cărora toate părțile au avut posibilitatea să le adreseze întrebări în fazele anterioare ale procesului penal, ca o garanție a respectării principiului contradictorialității.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Audierea martorului și a expertului*, care au următorul conținut: „*Dacă audierea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, iar în faza de urmărire penală acesta a dat declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost ascultat de către judecătorul de drepturi și libertăți în condițiile art. 308, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil,

art. 23 alin. (11) și (12) referitor la principiul legalității pedepsei și la prezumția de nevinovăție și art. 53 referitor la *Restrangerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei*) nr. 836 din 8 decembrie 2015 și Deciziei**) nr. 16 din 19 ianuarie 2016, nepublicate la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală dispun cu privire la valorificarea depoziției unui martor în faza de judecată care, nemaiputând a fi audiat, a dat însă declarații în fața organelor de urmărire penală sau a fost audiat anticipat de către judecătorul de drepturi și libertăți. În acest sens, instanța de judecată, după ce va dispune citirea depoziției martorului respectiv, va ține seama de ea la judecarea cauzei.

14. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat. De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare **dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată** (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în *Cauza Saidi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în *Cauza Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). Totodată, pentru a determina dacă admiterea unor astfel de probe este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil, se impune ca mai întâi să se stabilească dacă a existat un motiv temeinic pentru neprezentarea martorului, iar, în măsura în care depoziția unui martor absent este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare, sunt necesare măsuri de contrabalansare suficiente care să permită o apreciere echitabilă și corespunzătoare a fiabilității probelor în cauză. Cerința de a exista un motiv întemeiat pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară care trebuie examinată înainte de a se pronunța dacă proba a fost unică sau decisivă. Astfel, atunci când martorii nu se înfățișează pentru a depune mărturie, există obligația de a verifica dacă absența lor este justificată (a se vedea Hotărârea din 10 februarie 2015, pronunțată în *Cauza Colac împotriva României*, paragrafele 43 și 44).

15. Așa fiind, Curtea a constatat că dreptul suspectului sau inculpatului de a propune probe și de a contesta temeinicia probelor în acuzare se păstrează în tot cursul urmăririi penale. Astfel, în acord și cu art. 78 și 83 din Codul de procedură penală, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, cu două excepții (referitoare la utilizarea metodelor speciale de supraveghere ori cercetare prevăzute în cap. IV din titlul IV și la percheziția corporală sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante), poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți și are, de asemenea, dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri și memorii — a se vedea art. 92 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală.

*) Decizia nr. 836 din 8 decembrie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2016.

**) Decizia nr. 16 din 19 ianuarie 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2016.

Totodată, avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv, aplicându-se în mod corespunzător și cu privire la dreptul părților și al subiecților procesuali principali — a se vedea art. 94 din Codul de procedură penală. De aceea, în situația în care martorul nu se mai poate prezenta pentru a fi audiat în instanță, punerea în discuție și valorificarea declarației date de acesta în cursul urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legale, nu pot afecta dreptul la apărare al inculpatului, deoarece acesta a avut posibilitatea să cunoască această declarație în cursul urmăririi penale, iar dacă se consideră prejudiciat, poate formula plângere în condițiile art. 95 raportat la art. 336—339 din Codul de procedură penală.

16. De asemenea, din perspectiva legalității administrării probelor, Curtea a mai arătat că aceste aspecte pot fi cenzurate, în acord cu art. 342 din Codul de procedură penală, în fața judecătorului de cameră preliminară, care, potrivit art. 346 alin. (4) din același cod, va exclude una, mai multe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale.

17. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt afectate prevederile constituționale invocate, câtă vreme acuzatul, deși a avut posibilitatea, nu a contestat temeinicia acestor probe. De altfel, soluționarea unei cauze penale în baza unei probe nereadministrată de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil, deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie produse întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare de excepție cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei sau de a fi participat la administrarea probei (a se vedea *mutatis mutandis* Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în Cauza *Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153).

18. Curtea a mai constatat că, potrivit dispozițiilor legale criticate, **dacă audierea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța de judecată va dispune citirea depoziției unui martor dată de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.**

19. Așa fiind, sintagma „dacă audierea vreunui dintre martori” duce cu ușurință la concluzia că ipoteza normei are în vedere existența **mai multor declarații de martor**, fiind exclusă posibilitatea ca instanța să dea citire unei depoziții în situația în care aceasta este unica declarație de martor. Așa cum s-a arătat, reglementarea nu face altceva decât să dea eficiență

viziunii Curții de la Strasbourg, care a statuat că o astfel de procedură este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil în măsura în care depoziția unui martor absent **nu este temeiul unic sau decisiv** pentru o condamnare.

20. Totodată, faptul că instanța de judecată va ține seama de o astfel de declarație la judecarea cauzei nu înseamnă că își va fundamenta hotărârea de condamnare exclusiv pe aceasta, deoarece, potrivit art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța va **hotărî motivat, cu trimitere la toate probele evaluate** (deci și asupra unei astfel de declarații), putând dispune condamnarea doar atunci când are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Practic prin sintagma „**va ține seama de ea la judecarea cauzei**” se înțelege faptul că proba respectivă — în măsura în care acuzatul a avut posibilitatea în procedura anterioară să o conteste — este legală și face parte din ansamblul probator care fundamentează hotărârea, neputând fi exclusă din cauza imposibilității audierii de către instanța a martorului care a dat declarații în fața organelor de urmărire penală.

21. În sfârșit, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbaterea contradictorie a acestora sau pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în speță, readministrarea nemaifiind posibilă, face aplicabil textul legal criticat, ipoteză care, potrivit art. 383 alin. (4) din același cod, obligă instanța să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare **se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță.**

22. Așa fiind, Curtea a constatat că nu sunt afectate dispozițiile constituționale ale art. 16, art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (12) coroborat cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, deoarece prevederile astfel contestate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normativă și nu dispun cu privire la aspecte ce țin de legalitatea pedepsei. Totodată, dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* nu au incidență în cauză.

23. În concluzie, deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus arătate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihail Boldea în Dosarul nr. 4.767/1/2012* al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 381 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Consiliului interinstituțional în domeniul combaterii concurenței neloiale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8³ din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Consiliul interinstituțional în domeniul combaterii concurenței neloiale, denumit în continuare *Consiliul interinstituțional*, este organizat și funcționează ca organism nepermanent, fără personalitate juridică.

(2) Consiliul interinstituțional are rol de organism consultativ și este constituit în scopul prevăzut de art. 8¹ din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În desfășurarea activității sale, Consiliul interinstituțional stabilește contacte și cooperează cu autorități și instituții ale administrației publice, precum și cu orice entități care desfășoară activități în domenii specifice cu impact relevant în menținerea unei piețe concurențiale loiale sau care pot oferi suport în vederea atingerii obiectivelor sale.

CAPITOLUL II

Organizarea Consiliului interinstituțional

Art. 3. — (1) Consiliul interinstituțional este alcătuit din câte doi reprezentanți ai:

a) Ministerului Finanțelor Publice, organ de specialitate al administrației publice centrale care asigură protecția comercianților împotriva publicității înșelătoare și publicității comparative, potrivit prevederilor art. 4—6 din Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă, republicată;

b) Consiliului Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței care asigură protecția întreprinderilor împotriva practicilor de concurență neloială, în limita competențelor încredințate prin Legea nr. 11/1991, cu modificările și completările ulterioare;

c) Consiliului Național al Audiovizualului, autoritate publică autonomă care asigură protejarea intereselor colective ale publicului în domeniul serviciilor media audiovizuale, potrivit prevederilor art. 10 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protejării intereselor economice ale consumatorilor care asigură protecția consumatorilor împotriva practicilor comerciale incorecte, potrivit art. 10—15 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare, și, de asemenea, asigură protecția consumatorilor în cazul încălcării dispozițiilor privind publicitatea

comparativă, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 158/2008, republicată;

e) Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, autoritate unică pe teritoriul României în asigurarea protecției proprietății industriale care îndeplinește, în temeiul art. 3 pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, cu modificările ulterioare, atribuții în domeniul proprietății industriale care decurg din dispozițiile legale în vigoare și din acordurile internaționale la care România este parte;

f) Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, autoritate unică de reglementare, evidență prin registre naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică care îndeplinește atribuții în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, în conformitate cu prevederile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte dispoziții legale în vigoare și acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) își vor desemna reprezentanții și câte un supleant pentru fiecare dintre aceștia. Supleanții participă la toate ședințele Consiliului interinstituțional în lipsa titularilor.

(3) Președintele Consiliului interinstituțional este unul dintre reprezentanții Ministerului Finanțelor Publice, numit prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) În situația vacantării postului unui membru al Consiliului interinstituțional, acesta va fi ocupat de un supleant până la numirea unui nou membru, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 4. — (1) Secretariatul este asigurat de Consiliul Concurenței.

(2) Președintele Consiliului Concurenței desemnează reprezentanți care asigură secretariatul lucrărilor Consiliului interinstituțional.

(3) În scopul desfășurării lucrărilor secretariatului și activității Consiliului interinstituțional, precum și a grupurilor de lucru prevăzute la art. 6 alin. (3), Consiliul Concurenței asigură suportul logistic necesar.

CAPITOLUL III

Atribuțiile și funcționarea Consiliului interinstituțional

Art. 5. — Consiliul interinstituțional are următoarele atribuții:

a) asigură coerența fundamentării și implementării politicilor publice din domeniile specifice de activitate cu impact relevant în menținerea unei piețe concurențiale loiale;

b) asigură comunicarea interinstituțională în domeniile specifice de activitate cu impact relevant în menținerea unei

piețe concurențiale loiale, precum și armonizarea punctelor de vedere ale instituțiilor cu atribuții în domeniu la nivel național;

c) supune dezbaterii rezultatele evaluării cadrului legal specific fiecărei autorități cu impact relevant în menținerea unei piețe concurențiale loiale și, după caz, face propuneri pentru îmbunătățire, în concordanță cu reglementările Uniunii Europene și practica în domeniu;

d) elaborează raportul anual privind implementarea legislației cu impact relevant în menținerea unei piețe concurențiale loiale pentru anul precedent, care va fi înaintat Guvernului, prin grija Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 30 iunie a anului următor. Raportul va cuprinde o sinteză a principalelor acțiuni ale instituțiilor ce desfășoară activități în domeniile specifice cu impact relevant în menținerea unei piețe concurențiale loiale și, după caz, propuneri privind îmbunătățirea politicilor publice în domeniu;

e) emite opinii consultative în domeniul său de competență, în vederea menținerii unei piețe concurențiale loiale.

Art. 6. — (1) Activitatea Consiliului interinstituțional se desfășoară în ședințe semestriale, pe baza unui program tematic anual, sau ori de câte ori este necesar, în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 5.

(2) În prima ședință, Consiliul interinstituțional aprobă regulamentul de organizare și funcționare.

(3) În funcție de programul tematic anual, Consiliul interinstituțional poate înființa grupuri de lucru pe teme sau domenii specifice.

Art. 7. — (1) Ședințele Consiliului interinstituțional sunt conduse de președintele acestuia.

(2) În cazul în care președintele nu își poate îndeplini atribuțiile din motive obiective, ședințele Consiliului interinstituțional vor fi conduse de un membru al Consiliului

interinstituțional, desemnat de președinte pe durata absenței sau a indisponibilității sale.

Art. 8. — (1) Convocările ședințelor Consiliului interinstituțional prevăd data, locul și ordinea de zi, aprobate de președintele Consiliului interinstituțional, împreună cu materialele ce urmează să fie supuse dezbaterilor.

(2) Convocările prevăzute la alin. (1) vor fi redactate și difuzate de către secretariatul Consiliului interinstituțional cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru ședință.

(3) Dezbaterile din cadrul ședințelor Consiliului interinstituțional se consemnează într-un proces-verbal, prin grija secretariatului.

Art. 9. — Opiniile consultative prevăzute la art. 5 lit. e) și raportul Consiliului interinstituțional, prevăzut la art. 5 lit. d), se aprobă cu unanimitate de voturi a membrilor și se transmit spre informare instituțiilor și autorităților prevăzute la art. 3 alin. (1), prin grija secretariatului.

Art. 10. — La lucrările Consiliului interinstituțional pot participa, în calitate de invitați, fără a avea drept de vot, reprezentanți ai organizațiilor societății civile și profesionale cu rol de autoreglementare în domeniu, care ar putea contribui la soluționarea unor probleme aflate pe ordinea de zi.

Art. 11. — Fiecare dintre instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) publică anual, pe paginile web oficiale, raportul Consiliului interinstituțional prevăzut la art. 5 lit. d) și opiniile consultative prevăzute la art. 5 lit. e).

Dispoziții finale

Art. 12. — În termen de maximum 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, secretariatul redactează regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului interinstituțional și îl supune spre analiză membrilor Consiliului interinstituțional.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministrul culturii,

Vlad Tudor Alexandrescu

București, 16 martie 2016.

Nr. 162.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.8 din 7 ianuarie 2016

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 39 din 26 februarie 2016

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 8.026 din 11 ianuarie 2016

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații

Pentru aplicarea prevederilor art. 98 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul afacerilor interne și directorul Serviciului Român de Informații emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Român de Informații vor adopta măsurile

necesare privind constituirea, în termen de 15 zile de la data publicării prezentului ordin, a comisiilor de contestații prevăzute la art. 98 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Directorul
Serviciului Român de Informații,
Eduard Raul Hellvig

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea, funcționarea și structura comisiilor de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații

Art. 1. — (1) În cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și, respectiv, Serviciului Român de Informații se înființează comisii de contestații, ca organisme de verificare care examinează și hotărăsc asupra deciziilor de pensie emise de casele de pensii sectoriale, contestate de către titulari, și care urmăresc aplicarea corectă a legislației referitoare la pensiile militare de stat.

(2) Comisiile de contestații prevăzute la alin. (1) se organizează și funcționează pe lângă Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Direcția secretariat general și protocol din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și, respectiv, Direcția generală financiară din cadrul Serviciului Român de Informații.

(3) Activitatea comisiilor de contestații se desfășoară în ședințe, conform prevederilor prezentului regulament.

Art. 2. — (1) Comisia de contestații din cadrul Ministerului Apărării Naționale este compusă din 3 membri titulari, dintre care un președinte și 2 membri, precum și 3 membri supleanți, dintre care un președinte și 2 membri, numiți prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Comisia de contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este compusă din 5 membri titulari, dintre care un președinte și 4 membri, precum și 5 membri supleanți, dintre care un președinte și 4 membri, numiți prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Comisia de contestații din cadrul Serviciului Român de Informații este compusă din 3 membri titulari, dintre care un președinte și 2 membri, precum și 3 membri supleanți, dintre care un președinte și 2 membri, numiți prin ordin al directorului Serviciului Român de Informații.

(4) Comisia de contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se compune din: președinte — reprezentant al Direcției secretariat general și protocol; membri — reprezentanți ai Direcției generale juridice, Direcției generale management resurse umane, Direcției generale financiare și Direcției audit public intern; secretar — reprezentant al Direcției secretariat general și protocol.

(5) Membrii supleanți ai comisiei de contestații prevăzute la alin. (4) sunt desemnați din cadrul acelorași structuri ca și membrii titulari.

(6) Membrii supleanți participă la ședințele comisiilor de contestații în locul membrilor titulari care se află în imposibilitate de a participa la acestea.

(7) Pot fi membri ai comisiilor de contestații prevăzute la alin. (1)—(3) specialiști din cadrul instituțiilor respective, cu experiență în domeniul pensiilor, juridic, management resurse umane sau economic.

Art. 3. — Președintele comisiei de contestații îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) organizează și conduce ședințele acesteia;
- b) convoacă ședințele acesteia, prin secretarul de ședință;
- c) stabilește activitățile și sarcinile ce revin membrilor comisiei de contestații și secretarului de ședință, în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege;
- d) reprezintă comisia de contestații în relațiile cu persoanele fizice și juridice.

Art. 4. — (1) În activitatea lor, comisiile de contestații beneficiază de suport tehnic și logistic din partea structurilor pe lângă care funcționează.

(2) Suportul tehnic prevăzut la alin. (1) constă, în principal, în următoarele activități:

- a) asigură primirea și înregistrarea contestațiilor;
- b) asigură secretariatul comisiei de contestații;
- c) asigură comunicarea hotărârilor comisiei de contestații părților interesate și restituirea dosarelor de pensionare caselor de pensii sectoriale.

(3) Conducerile structurilor pe lângă care funcționează asigură specialiștii și logistica necesare bunei desfășurări a activității comisiilor de contestații.

Art. 5. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, comisiile de contestații colaborează cu alți experți din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, caselor de pensii sectoriale, precum și din alte instituții publice.

(2) Casele de pensii sectoriale au obligația să pună la dispoziția comisiilor de contestații, la cerere, toate informațiile necesare soluționării în termen legal a contestațiilor depuse.

Art. 6. — (1) Comisiile de contestații examinează deciziile de pensie emise de casele de pensii sectoriale în condițiile Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, și contestate în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit legii.

(2) Deciziile de pensie emise în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele emise în condițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, se supun căilor de atac prevăzute de legislația în baza cărora au fost adoptate și se soluționează de comisiile prevăzute la art. 1.

Art. 7. — Procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.

Art. 8. — (1) Contestația împotriva deciziei de pensie, emisă de casa de pensii sectorială, se depune la casa de pensii sectorială emitentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) Casa de pensii sectorială are obligația înregistrării contestației.

Art. 9. — (1) Contestația se consideră depusă în termenul prevăzut la art. 8 și în situația în care este depusă eronat la altă casă de pensii sectorială, constituită în temeiul Legii nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), casa de pensii sectorială care a înregistrat contestația o transmite, în cel mult 5 zile de la înregistrare, la casa de pensii sectorială care a emis decizia de pensie.

Art. 10. — În termen de 10 zile de la înregistrarea contestației, casa de pensii sectorială are obligația înaintării următoarelor documente comisiei de contestații:

- a) dosarul de pensionare;
- b) dovada datei comunicării deciziei de pensionare contestate;
- c) notă de prezentare a cazului, cuprinzând temeiurile de drept și de fapt care au condus la emiterea deciziei, precum și concluziile reieșite în urma reverificării dosarului.

Art. 11. — (1) Comisiile de contestații soluționează contestațiile pe baza documentelor existente în dosarul de pensionare.

(2) La soluționarea contestațiilor, comisiile de contestații verifică, sub toate aspectele semnalate în contestații, deciziile de pensie emise de casele de pensii sectoriale, contestate de către titulari, și urmăresc aplicarea întocmai a dispozițiilor legale în vigoare, precum și stabilirea corectă a drepturilor de pensie.

Art. 12. — (1) În activitatea lor, membrii comisiilor de contestații au obligația de a fi imparțiali, de a asigura aplicarea unui tratament juridic nediscriminatoriu tuturor persoanelor care contestă deciziile de pensionare și de a nu se lăsa influențați în exprimarea liberă a votului în cadrul comisiilor.

(2) La soluționarea contestațiilor depuse împotriva deciziilor de pensie, membrii comisiilor de contestații sunt independenți în exprimarea votului lor și nu pot fi trași la răspundere pentru votul exprimat în această calitate.

(3) Pe perioada soluționării contestațiilor, membrilor comisiilor de contestații le este interzisă orice formă de comunicare cu contestatorii, altfel decât prin corespondența oficială a comisiilor de contestații.

Art. 13. — (1) Comisiile de contestații se întrunesc ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui comisiei respective, prin secretarul de ședință.

(2) Comisiile de contestații își desfășoară activitatea în prezența tuturor membrilor lor și adoptă hotărâri cu majoritatea simplă a voturilor.

(3) Modalitatea de vot în cadrul comisiilor este votul deschis.

(4) La ședințele comisiilor de contestații participă câte un secretar de ședință, fără drept de vot, desemnat de președintele comisiei de contestații din rândul specialiștilor prevăzuți la art. 4.

(5) Ședințele comisiilor de contestații nu sunt publice.

(6) La ședințele comisiilor de contestații pot fi invitați și alți specialiști pentru clarificarea unor aspecte de ordin tehnic.

(7) Lucrările ședințelor comisiilor de contestații sunt consemnate în procese-verbale de ședință, redactate de secretarul de ședință, semnate de președinții și de membrii comisiilor respective și care se păstrează la nivelul acestora.

Art. 14. — Prin hotărârile pronunțate în soluționarea contestațiilor depuse împotriva deciziilor de pensie, comisiile de contestații pot decide:

a) admiterea totală sau parțială a contestației, având drept consecință obligatorie revizuirea în mod corespunzător a deciziei de pensie de către casa de pensii sectorială emitentă, potrivit legii;

b) respingerea contestației.

Art. 15. — (1) Hotărârile comisiilor de contestații adoptate în soluționarea contestațiilor cuprind în mod obligatoriu:

- a) numărul și data adoptării hotărârii;
- b) numele și prenumele, codul numeric personal, precum și domiciliul contestatorului;
- c) numărul și data înregistrării contestației;
- d) numărul și data deciziei de pensie contestate;
- e) data comunicării deciziei de pensie contestate;
- f) obiectul contestației;
- g) motivarea hotărârii, cu indicarea temeiurilor de fapt și de drept care au condus la admiterea sau la respingerea contestației;

h) mențiunea că hotărârea comisiei de contestații poate fi atacată la instanța judecătorească competentă și termenul prevăzut de lege;

i) semnăturile președintelui, membrilor comisiei și a secretarului de ședință;

j) ștampila comisiei de contestații.

(2) Hotărârile se redactează în 3 exemplare, dintre care un exemplar se comunică contestatorului, unul casei de pensii sectoriale și unul se păstrează la nivelul comisiilor de contestații.

Art. 16. — Termenul de soluționare a contestației este de 45 de zile de la data înregistrării acesteia.

Art. 17. — (1) În termen de 5 zile de la data adoptării, hotărârile comisiilor de contestații se comunică persoanelor în cauză și caselor de pensii sectoriale interesate, acestora din urmă restituindu-li-se și dosarul de pensionare, la care se anexează contestația în original.

(2) Hotărârile comisiilor de contestații se comunică persoanelor în cauză prin poștă, la domiciliul acestora, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, data comunicării fiind data primirii sub semnătură a hotărârii.

(3) Hotărârile comisiilor de contestații pot fi atacate, potrivit legii, la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul reclamantul, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(4) Hotărârile comisiilor de contestații care nu au fost atacate în termenul prevăzut la alin. (3) sunt definitive.

Art. 18. — Pe perioada soluționării contestației, casa de pensii sectoriale poate solicita restituirea cu caracter temporar a dosarului de pensionare în vederea punerii în aplicare de către aceasta a prevederilor legale, a dispozițiilor instanței ori în alte asemenea situații care reclamă măsuri urgente de operare.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. 101 și ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 298/2013 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 8 februarie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 3 „Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat” se modifică și se completează după cum urmează:
a) pozițiile 66—68 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„66.	Taxa pentru obținerea licenței de organizare a jocurilor de noroc	art. 14 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare; art. 13 alin. (1) lit. b) și c) din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016
67.	Taxa anuală pentru obținerea autorizației de exploatare a jocurilor de noroc	art. 14 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare; art. 13 alin. (1) lit. b) și c) din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016
68.	Taxa de acces pentru jocurile de noroc	art. 13 alin. (4) și art. 14 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare; art. 13 alin. (1) lit. a) din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016”

b) după poziția 69 „Contribuție individuală la bugetul de stat” se introduc două noi poziții, pozițiile 70 și 71, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„70.	Taxa de viciu	pct. 3 lit. C din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare; art. 13 alin. (1) lit. d) din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016
71.	Taxa pentru videoloterie	pct. 3 lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare; art. 13 alin. (3) din Normele metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016”

2. Anexa nr. 4 „Instrucțiuni de completare a formularului 100 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat», cod 14.13.01.99/bs” se modifică după cum urmează:

a) la capitolul I „Depunerea declarației”, punctul 1 „Termenul de depunere a declarației”, subpunctul 1.1 „Lunar, pentru obligațiile de plată reprezentând:”, litera f) va avea următorul cuprins:

„f) taxa anuală de autorizare a jocurilor de noroc, regularizată periodic, în funcție de realizări, taxa de acces pentru jocurile de noroc, taxa pentru videoloterie;”;

b) la capitolul I „Depunerea declarației”, punctul 1 „Termenul de depunere a declarației”, subpunctul 1.3 „Alte termene”, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) până la termenul de plată prevăzut de lege, pentru următoarele obligații de plată: impozit pe veniturile din dobânzi, în cazul împrumuturilor acordate pe baza contractelor civile; impozit pe veniturile din lichidarea unei persoane juridice; taxa pentru obținerea licenței de organizare a jocurilor de noroc; taxa anuală pentru obținerea autorizației de exploatare a jocurilor de noroc, taxa de viciu, vărsăminte din profitul net al regiilor autonome; dividende de virat la bugetul de stat de către autoritățile publice centrale;”;

c) la capitolul II „Completarea declarației”, punctul 3 „Secțiunea B «Date privind creanța fiscală», subpunctul 3.2.3, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Obligațiile prevăzute la pozițiile 66—68 și 70—71 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în

anexa nr. 3 la ordin, se declară de către operatorii economici organizatori de jocuri de noroc, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și potrivit Normelor metodologice de punere în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 111/2016.

Pentru obligațiile prevăzute la pozițiile 66—68 și 70—71 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin, completarea declarației se face astfel:

Rândul 1 «Suma datorată» — se înscrie suma reprezentând taxa pentru obținerea licenței de organizare a jocurilor de noroc, taxa anuală pentru obținerea autorizației de exploatare a jocurilor de noroc, taxa de acces pentru jocurile de noroc, taxa de viciu, respectiv taxa pentru videoloterie, datorate în perioada de raportare.

Rândul 3 «Suma de plată» — se preia suma înscrisă la rândul 1 «Suma datorată.»

Art. II. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Eugen-Dragoș Doros

București, 17 martie 2016.

Nr. 1.053.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

